

DRUGAČNOST

Delo mobilne specialne pedagoginje me je, med drugim, pripeljalo tudi na OŠ Spodnja Šiška. Najprej lahko izpostavim preprosto dejstvo, da je to šola, kjer so idejo inkluzije vzeli zares in jo udeleževali v praksi.

Med učenci niso ustvarjali nepotrebnih razlik, saj je trivialno res, da so si otroci med seboj različni, pa naj bodo to tisti s posebnimi potrebami, kot jih imenujemo, ali pa oni, ki domnevno nimajo posebnih potreb. Vsako zatiranje tipa, mi smo za drugačnost, mi spoštujemo drugačnost je zato popolnoma odveč. Drugačnost namreč preprosto sprejmeš in jo živiš. Smiselnost in posledično uspešnost takega pristopa smo občutili prav vsi. Najprej otroci, ki so drugačnost zaznavali kot nekaj vsakdanjega. Pa tudi sama sem se, kljub temu, da sem bila zunanja sodelavka, vedno počutila kot delo kolektiva, saj je bilo delo z drugimi strokovnimi delavci na zelo visokem nivoju. Bili smo odprti do novega in drugačnega, ki je prvi pogoj učenja in napredovanja. Tako smo bili pripravljene na neštete izzive, ki se jih zato nismo ustrašili, ampak so nam predstavljali dodatno motivacijo za soočenje z novimi problemi. Tudi vsesplošno vzdušje v zbornici, v razredih in na hodnikih je bilo sproščeno, zabavno, odprto in poučno. Nikoli nisem imela občutka, da je komu kaj težko ali celo odveč. Pripravljenost pomagati je bilo zaznati na vsakem koraku. Vse skupaj pa je spremljalo še veselje do dela in učenja.

Za vsa leta, ki sem jih preživela na vaši šoli, vam bom neskončno hvaležna, saj so bila v mnogočem ključna tudi za mojo osebno rast in profesionalno kariero. Pogrešam vas!

Mateja Kotnik, specialna pedagoginja, ki dela in živi na Novi Zelandiji